

вете ѝ и да не споделяте язвите ѝ” (Откр. 18:4). Едно индиферентно и не решително становище може да ни направи участници в греховете на Вавилон.

Още по-ясно, отколкото първите две Божии вести, третият ангел описва съдбата на онези, които не проявяват никакви духовни интереси и се отклоняват от Бога.

“Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег

на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред святите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и онези, които се поклонят на звяра и образа му, не ще имат отдых нито денем, нито нощем, нито който и да е, който приема белега на името му.” (Откр. 14:9-11)

Тази трета ангелска вест е заплашването с вечна смърт всички, които не я приемат. Това предупреждение съдържа няколко символа, които можем да обясним накратко. Звярът се описва в Откровение 13 глава подробно и се отнася за една духовна сила, която вече дълго съществува и до края на света ще играе голяма роля. Обяснението на Свещеното Писание не оставя съмнение за това, че се касае за антихриста или както апостол Павел казва, за “човека на греха”, който е променил закона на Бога, на Всевишния. Под “образ на звяра” е представена една друга духовна сила, която подобно на първата прибягва накрая до управниците на земните държави, за да наложи своите закони. Именно двете сили действат съвместно между хората за приемането на един белег. И тъкмо срещу приемането на този белег на звяра Бог предупреждава настойчиво хората. Но какво разбираме под “белега на звяра”? Вече беше споменато, че и Бог има един белег, един отличителен знак или печат между Него и Неговите последователи. Това е съботата, седмия ден, Божият почивен ден. Бог казва: “*Съботите Ми непременно да пазите; защото това е знак между Мене и вас във всичките поколения, за да знаете, че аз съм Господ, Който ви освещавам*” (Изхд 31:13).

Днес общо взето християнските църкви казват, че Божията събота повече не трябва да се освещава, но въведения от тях ден на слънцето, т. е. неделята. Цитираме от католическото издание The Convert’s Catechism

of catholic Doctrine от П. Гайерман, една книга, която на 25.01.1910 получи апостолското благословение на папа Пий X: “Ние празнуваме неделя вместо събота, понеже католическата църква на събора в Лаодикия през 364 г. прехвърли святостта на съботата върху неделята.”

Един бележит мъж на Средновековието, Карлссад, казва: “За неделята е ужасно, че човеци са я въвели.” В християнската литература има множество такива изказвания и доказателства, които потвърждават, че промената на почивния ден от събота в неделя е извършено едва през четвъртото столетие след Христос. Христос и Неговите ученици, заедно с ранните християни, се придържаха към Божията заповед: “*Помни съботния ден, за да го освещаваши.*” Това обаче, което е станало след времето на ранното християнство, се описва от пророк Даниил и апостол Павел. Даниил говори за един, който “ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния и ще замисли да промени времена и закони” (Дан. 7:25). Това е антихристът, когото апостол Павел нарича “човека на греха”. Виж в 2Солунци 2:3,4 Това е папската институция.

Ние сме свидетели днес на изпълнението на тези пророчества и за съжаление трябва да видим как християнските църкви и общества дават предимство на такива заповеди, които са въведени от човеци и от решения на събори. Вечно валидният Божи закон и истината се потъпкват с нозе. Бог ни предупреждава да не участваме в това станало всеобщо престъпване на божествената истина.

Чрез пророчествата на Свещеното Писание се обяснява ясно, че в близко бъдеще трябва да очакваме, че общото християнство ще се стреми към единство, за да се издадат закони и наредби, които водят към поклонение на звяра и неговия образ и към приемане на “белега на звяра”.

А срещу това Бог сериозно предупреждава.

Любезни читателю, заради вечното си спасение, изпитай отношението си към Бога и становището си към тези три милостиви вести на Бога. Още е време да приведеш живота си в съгласие с Божията воля.

ЦАСД РД
ул. Кирил и Методи 74 1202 гр. София
За кореспонденция: ПК 1202 1000 гр. София

Три Божии вести за нас

От дните на Исус до днес хиляди мъже и жени са посвещавали живота си на изпълнение поръчката на Спасителя Христос - да занесат вестта на Евангелието до краищата на земята. Благата вест, че нашият любящ и нежен небесен Баща “даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16), е изпълвала сърцата им с любов и признателност. Запазвайки “*мислите им в Исус Христос*” (Фил. 4:7), тя е била непробиваем духовен щит пред натрапчивото и уродливо влияние на материализма, окултизма и езичеството. Чрез тях ние узнаваме радостната вест на Христос и се радваме днес, че сме свободни от езическото суеверие и материализма. За съжаление, повечето от нас се считат за такива, които не се нуждаят от никакви поучения, тъй като още от младостта си са научени на всичко. Но въпреки това

Бог има сега три вести на милост за нас

Три пъти Бог ни изпраща сериозни истини, за да ни изведе от безгрижното равнодушие на християнския ни живот. Един мощен ангел известява: “*Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори*” (Откр. 14:7).

Времето на Божия съд е настъпило. Човечеството вече изпълва до краен предел мярката чрез своето беззаконие, според библейското предсказание: “*А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без семейна*

обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирели, неприятели на доброто, предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му.” (2Тим. 3:4) Огромните поражения, смърт и разрушения от природните аномалии и бедствия определено и ясно говорят за предстоящото скорошно изпълнение на Христовото предсказание, че *“човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят.”* (Лука 21:26).

Времето на Божия съд е настъпило. Аномалиите в природата, необуздаността на хората и копнежът на човечеството за мир в този размирен свят са белезите на нашето време и знаци за края на света. Призвани сме да решим на кой бог искаме да служим. Мислите ли, че е достатъчно да бъдем християни по име? Ние трябва да следваме Исус и да докажем това в живота си. Изпълняваме ли волята на нашия Създател, която Той е изразил в Своите десет заповеди? Познаваме ли изобщо Божиите заповеди така, както Той ги е написал със собствената Си ръка? Някои от нас знаят заповедите според катехизиса, не от Библията, но

повечето хора не знаят заповедите така, както Бог ги е дал.

Но как ще можем да почитаме този закон на Всевишния, ако изобщо не го знаем? Втората заповед например гласи:

“Не си прави кумир или каквото и да е подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; да не им се кланяш, нито да им служиш, защото Аз Господ твоят Бог съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят, а показвам милости към хиляда поколения на онези, които Ме обичат и спазват Моите заповеди” (Изход 20:4-6). Тази заповед, която може по смисъл да е позната на някои християни, изглежда обаче, че съвсем не изразява какво в действителност се има предвид, защото, докато в древните езически времена бяха посвещавани на идоли олтари и се принасяха жертви, в днешната християнска епоха на човешки същества се отдава почит, каквато подобава само на Бога. Черкви и олтари се посвещават на умрели; изображения и статуи, на които

се служи и се почитат, се тачат повече отколкото Бог.

Една друга, четвърта, заповед от Божия закон обявява ясно почивния ден, който сам Бог установи още при сътворението и който ще бъде валиден за всички времена:

“Помни съботния ден, за да го освещаваши. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти. Защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, каквото има в тях, а на седмия ден си почива; затова Господ благослови седмия ден и го освети.” (Изход 20:8-11)

Този ден е също **знакът или печатът между Бог и неговите истински последователи**. Кой ден обаче избра християнството за свой почивен ден? Това е първият ден на седмицата, неделята. Никакво изказване на Христос и никакво изказване на апостолите или пророците не е наредило християните да празнуват неделята. Все пак думата Sonntag (нем.), Sanday (англ.), Dies Solis (лат.) сама посочва откъде произлиза фалшивият почивен ден – от езическото почитане на слънцето, на което са служили нашите предци. Какво означава тогава призивът от амвона: “Освещавайте неделята, макар и да е с езически произход?” Не сме ли ние християни, които искаме да почитаме Бога, Съзателя на небето и земята и не следва ли в седмия ден – събота – да си почиваме, според Неговата заповед?

Какво неизразимо страдание е донесло на човечеството неспазването на шестата заповед:

“Не убивай.” Ако изразът не е ясен, то чуй Исусовите думи: *“Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за онези, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; (защото Той прави слънцето Си да изгрива на злите и на добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните.”* Не се ли повдига тук въпросът: Как е възможно, че християни могат да водят войни?

А сега, как стои въпросът с останалите Божии заповеди по-нататък?

“Не прелюбодействай”. Изглежда като че ли тази заповед не съществува, защото живеем във времена, за които Христос каза: *“Защото, както в онези дни преди*

потопа, ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха., така ще бъде и пришествието на Човешкия Син” (Мат. 24:38,39). Също и брачният съюз днес повече не се счита за свят. Състоянието е както във времето на Содом и Гомор.

Какво е положението със спазването на останалите шест заповеди? Не е ли вярно, че всички се нуждаем от вестта: “Бойте се от Бога и въздайте Нему слава; защото настана часът, когато Той ще съди. И поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори” (Откр. 14:7)?

Вестта на един друг ангел настойчиво насочва вниманието ни към това колко сериозно е действителното ни положение.

Или на страната на Бога, или против Бога

“И един друг ангел, втори, следваше след това и казваше: “Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване” (Откр. 14:8).

Някога Нимрод построи един град на име Вавел - Божия порта. При строенето на кулата на Вавел (Вавилонската кула) Господ обърка езиците на хората, така че Вавел вместо Божия порта, стана порта на объркването. Бог използва името Вавилон, за да посочи всички фалшиви религии, защото те се основават на човешки учения, а не на изричната Му воля, изразена в десетте заповеди. Лично Христос ни предупреди, че всяко богослужение според човешки наредби е напразно. От последната книга на Библията – *Откровение* на нашия Господ Исус Христос разбираме, че “Вавилон” в действителност е и една институция, която притежава духовна и светска власт. В края на земната история тя ще принуди всички хора, които не са записани в Божията Книга на живота, да признават и почитат тази институция. *Откровение 13:8-18* Чрез Своя любим ученик, Йоан, Спасителят ни предупреждава, че тази институция ще *“напои всички народи с виното на своето разпалено блудство”* (Откровение 17:1-7). Виното на блудството представлява фалшивото, противоречащо на Библията, учение. Чрез своите измамливи учения тя подвежда народите в заблуждение. На всички, които все още се намират в такива църкви и искат да се спасят, Бог изпраща вестта: *“Излезте из нея, люде Мои, за да не участвате в грехо-*